

somhed ved at rette henvendelse til bestyrelse eller direktion uden om generalforsamlingen, hvor alle aktionærer har lige ret og mulighed for at være til stede.

Bestemmelsen i *stk. 2, 1. pkt.*, om aktionærernes alm. ret til at møde og tage ordet på generalforsamlingen er i overensstemmelse med 1930-loven.

I mange selskabers vedtægter indeholdes den ordensforskrift, at adgangen til generalforsamlingen og dermed stemmeretten er betinget af, at aktionæren et vist antal dage før generalforsamlingen har løst adgangskort til denne. Dette spørgsmål reguleres nu således, at fristen højst kan sættes til fem dage før generalforsamlingen.

Til § 66.

I praksis anerkendes adgangen til at møde ved ved fuldmægtig på generalforsamlingen, men denne adgang kan begrænses ved bestemmelser i selskabets vedtægter. Meget almindelig er en bestemmelse i vedtægterne om, at fuldmægtigen skal være en anden aktionær. En vedtægtsbestemmelse af dette indhold udelukker vil ikke legale repræsentanter, værger, eksekutorer, bestyrere af offentlige stiftelser eller bestyrelsesmedlemmer eller direktører i andre aktieselskaber i at møde og stemme i de nævnte egenskaber uden selv at være aktionær. En sådan bestemmelse vil dog navnlig i selskaber med få aktionærer kunne have den uheldige virkning, at den aktionær, der er forhindret i selv at møde, har vanskelighed ved at finde en anden aktionær, der er villig til at repræsentere hans synspunkter og afgive stemme i overensstemmelse hermed.

Der er derfor i *stk. 1* optaget en ufravigelig regel om aktionærens ret til at møde ved en af ham frit valgt fuldmægtig, derunder f. eks. også en advokat.

De nordiske udvalg har imidlertid erkendt, at der tillige er et behov for, at en aktionær, der ikke mener sig i stand til selv at fremføre sine synspunkter på generalforsamlingen, kan møde sammen med en advokat eller anden rådgiver, der på grund af sagskundskab bedre end han selv kan varetage hans interesser, og at der på den anden side ikke er særlige grunde, der taler for i sådanne tilfælde at tvinge aktionæren til selv at udeblive fra generalforsamlingen og lade sig repræsentere ved fuldmægtig. Bestemmelsen giver på denne baggrund også aktionæren ret til at give møde på generalforsamlingen med en rådgiver.

Fuldmagten kan i henhold til *stk. 2* i forslaget kun gives for ét år ad gangen. Denne forkortelse i forhold til 1969-betænkningens 5-års gyldighedsperiode er der nordisk enighed om.

Til § 67.

(AL 1930 § 56, stk. 5 og 6, udkast 1964 § 68, stk. 1-3 og bemærkningerne hertil s. 151-153 og s. 127, 143 og 158).

Stk. 1 fastslår som en ufravigelig regel, at enhver aktie, der tegnes efter lovens ikrafttræden, skal give stemmeret, men overlader det i øvrigt til selskaberne selv i vedtægterne at bestemme, hvilken stemmeret aktionærene skal have. Det vil også fremtidig være muligt at fastsætte et maksimum for antallet af de aktier, hvorpå en aktionær kan stemme, eller graduere stemmeretten således, at der tillægges indehaveren af et større antal aktier et forholdsvis mindre antal stemmer end den, der kun har få aktier. I sidstnævnte forbindelse er det dog fundet påkrævet at foreslå en vis begrænsning. Erfaringerne har vist, at den frie adgang til udstedelse af „flerstemmeretsaktier“ har givet anledning til misbrug, hvor ledelsen af et selskab er kommet i hænderne på personer, som ved udstrakt brug af stemmeretsprivilegier har udnyttet de pågældende selskaber i kraft af en magtposition, som ikke stod i rimeligt forhold til de pågældendes egen økonomiske risiko.

Tilsvarende erfaringer i andre lande har i nyere lovgivning givet anledning til regulerende forskrifter, der begrænser den uindskrænkede frihed på dette område.

Inden for de nordiske lande anerkendes den frie adgang til at give aktier af samme størrelse forskellig stemmeværdi — foruden i Danmark — i Norge og Finland. Derimod indførte den svenske AL 1944 i § 119 den begrænsning, at en akties stemmeværdi aldrig kan overstige ti gange stemmeværdien af nogen anden aktie af samme beløb. Udvalgene fra de andre nordiske lande har været af den opfattelse, at en regel som den svenske vil give en passende beskyttelse mod urimelige stemmeretsprivilegier. En mere indgribende begrænsning ville være i strid med de ofte legitime interesser i at bevare den bestående magtfordeling i et aktieselskab, der ser sig nødsaget til at udvide aktiekapitalen. I overensstemmelse hermed foreslås det i § 67, stk. 1, 2. pkt., at stemmeværdien af visse aktier ikke kan være højere end ti gange stemmeværdien af nogen anden aktie eller aktiebeløb af samme størrelse.

Til § 67, stk. 1, er knyttet en overgangsbestemmelse i § 169. Stemmeretsløse aktier eller aktier med større stemmeværdi end tilladt efter § 67, stk. 1, 2. pkt., berøres ikke af § 67, stk. 1, såfremt denne ordning bestod for den pågældende aktie allerede ved lovens ikrafttræden.

Ifølge § 67, stk. 2, kan vedtægterne som hidtil gøre stemmerettens udøvelse betinget af, at aktien en vis tid forud for generalforsamlingen har været